

Kunst uit het vuistje & Brink aan de knikker

In april 1969 organiseert de Belangengroep Deventer Kunstenaars in samenwerking met de Stichting Sociaal Cultureel Werk Deventer en de sociëteit 'Nji Scri' (studenten van de Landbouwschool) een kunstweek op het stadsplein de Brink.

De Brink wordt een week gesloten voor autoverkeer. Het plein staat vol marktkramen, bouwplaatsen en leger tenten. Er wordt van alles in elkaar gezet, geëxposeerd, ten gehore en in beweging gebracht.

Niemand weet waarom, maar de kunstweek heeft twee namen: Kunst uit het vuistje en Brink aan de knikker.

Beide namen zijn goed. De kunstweek is een manifestatie met de gedachte dat kunst de wereld beter maakt (het logo is een gebald vuistje), dat het weliswaar in kleine kring (elite) begint, maar zo goed en zo breed mogelijk onder alle lagen van de bevolking terecht moet komen.

De kunstweek markeert een nieuw tijdperk: het tijdperk waarin kunstenaars hun ateliers uitkomen, de straat opgaan, de buurt intrekken en les geven in scholen. 'Kunst is niet alleen creëren, ook communiceren,' zegt de culturele goeroe Pierre Janssen.

Brink aan de knikker

De organisatie van de kunstweek is in handen van de consultant welzijnswerk Stef Huis in 't Veld, zijn secretaresse Anneke Hidding en de leden van de Belangengroep Deventer Kunstenaars. Onder meer Jacques Magendans, Jan Slijkhuis, Pim van Pagée en Roderik Pijpers.

De Boreelkazerne zorgt voor tenten, lokale bedrijven leveren de materialen (blik, karton, papier, ijzer, hout en gereedschap) en het jongerencentrum De Zambar zorgt voor popgroepen, film en theater.

De Sociëteit 'Nji Scri' betaalt de kunstweek omdat zij zestig jaar bestaat en omdat ze met haar sponsering een goede naam bij de Deventer bevolking hoopt te krijgen. Die goede naam heeft zij niet, want de sociëteit is behoorlijk besmet met het kolonialistisch verleden.

Dit leidt tot een scheiding van geesten binnen de Belangengroep Deventer Kunstenaars: de helft van de Deventer kunstenaars doet niet mee.

Het jongerencentrum De Zambar maakt in de week een sprong voorwaarts als poppodium en art house.

Het centrum presenteert nieuwe popgroepen, de Cineclub Brink 30 en het bewegingstheater Boter, kaas en eieren.

De Cineclub Brink 30 is de verre voorloper van het Filmhuis Mimik.

Het bewegingstheater Boter, Kaas en Eieren is een initiatief van de Zambar-jongeren Peter Dop en Chris Brand, die ik tegen kom bij een voorstelling van Bewth in de Bergkerk. Ze zeggen: 'Dat is ook wat voor ons op de werkzolder van De Zambar'.

De naam Boter, kaas en eieren is gekozen omdat de producties zullen gaan over verslavingen en overconsumptie.

Het Deventer Dagblad

Het Deventer Dagblad levert ook een bijdrage aan de kunstweek. De krant laat haar lezers voor één dag de burelen bemannen en de stadspagina's vullen.

De predikant S. de Lange van de Grote Kerk vertelt dat hij een knickerspel voor gelovigen heeft bedacht. Jo Jurgens Sr vertelt over zijn liefde voor harmonie en fanfare en de organisator Anneke Hidding zegt in een interview dat ze zich in Deventer niet thuis voelt. Toch wil ze niet terug naar Drenthe. 'Daar is iedereen getrouwd. Dan zeggen ze tegen mijn moeder: 'Er is toch niks aan de hand met Anneke he? Begrijp je?'

Gastjournalist Fred van de Burgt maakt een interview met mij. Ik heb voor de Sociale Academie een werkstuk gemaakt over creativiteit en maatschappijkritiek in het jeugd- club- en buurthuiswerk. Ik kan mijn ei kwijt.

De kunstweek loopt af met een slaande ruzie van de fotograaf Marc de Leeuw met de vicevoorzitter van de Landbouwers sociëteit 'Nji Scri'.

Er is stront aan de knikker.

De vechtersbazen worden door agenten aan de arm mee genomen naar het politiebureau aan het Grote Kerkhof. Ik hoor één van de agenten tegen de ander zeggen: 'O, daarom heet het hier Kunst uit het vuistje.'

